ΙΒ4683

21

Ο ΚΟΚΟΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΠΑΝΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΖΕΡΒΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ
Η
ΤΑ ΔΙΠΡΟΣΩΠΑ ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΟΞΥΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΕΚΑΚΑΛΠΙΤΑΙ.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΤ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ
1927

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΑΛΑΚΗ

Λεπτουργοῦ.

Τυποῦται δαπάνῃ τῶν ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων ἐργατικῶν Κεφαλλήνων, καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς Νεολαίας, ὅπως διανεμηθῇ δωρεάν.

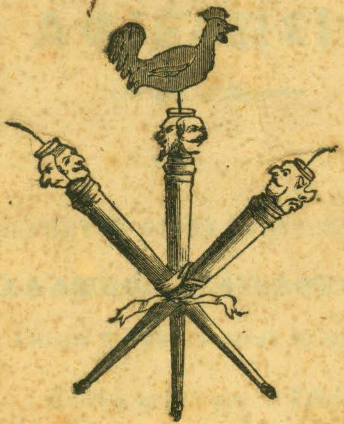

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΙΚΗΤΑ ΠΑΣΣΑΡΗ.

(Ὁδὸς Νικίου ἀριθ. 15.)

1865.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΦΙΛΟΝ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΠΑΤΡΙΩΤΗΝ

Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ Δ. ΛΙΒΑΘΥΝΟΠΟΥΛΟΝ

ΦΙΛΙΑΣ ΑΔΟΛΟΥ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΤΟ ΔΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΦΙΕΡΩ

Καθότι κτῆμά του ὁ Τίτλος.

Ὁ ἐκδότης

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἀγαπητέ μοι φίλε Χαράλαμπε.

Γράψας τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀφορῶντα τὰ αὐτόθι, Σὲ ἐνθυμήθην, καὶ τὰ ἀφιερῶ εἰς Σὲ ὡς ἕνα τῶν πλέον εἰλικρινῶν μεταξὺ τῶν ἀρχαίων φίλων μου, ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ προσφυοῦς τῷόντι γνωμικοῦ Σου. Καὶ νομίζω ὅτι καὶ Σὺ θὰ ἦσαι σύμφωνος μὲ τὰ γραφόμενά μου· ἀπαιτῶ μάλιστα ἀπὸ Σὲ νὰ μὲ ὑπερασπίσῃς ἂν τυχὸν φαῦλοι τινὲς ἀρνησίαρχοι ἐπιτεθῶσι κατ᾽ ἐμοῦ. Ἄνοιξον ὡς ἀρχαιοφύλαξ τοῦ Ῥιζοσπαστικοῦ Κόμματος τὴν φυλλάδα ἑνὸς ἑκάστου, διότι πιθανὸν νὰ εἴπωσι τινὲς ὅτι ὁ φίλος Ζερβὸς δὲν ἦτο ἄλλοτε δημοκράτης. Σὺ εἶσουν ὁ μόνος καὶ ἐγὼ μαζύ σου πάντοτε ὁποῦ ὡς ἐνθυμεῖσε ἐπετζοκοβόμεθα μετὰ τῶν ἐναντίων, οἵτινες δὲν τὸν ἤθελον ὡς τοιοῦτον. Ἄνοιξον λοιπὸν τὴν φυλλάδα τοῦ προγράμματος «ὁ φιλελεύθερος» καὶ ἔχε την πάντοτε μαζύ Σου ὡς τοῦτο ἔκαμνες πάντοτε, ἔχε μαζύ Σου καὶ τοὺς ἀριθμοὺς 6ον καὶ 8ον —ἂν δὲν σφάλλω— τοῦ «φιλελευθέρου», καὶ φίμωνε τὰ ῥυπαρὰ στώματα τῶν ἐναντίων

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1865.

Ὁ διάβιος καὶ εἰλικρινὴς φίλος Σου

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. ΜΑΛΑΚΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΛΑΟΝ.

ΛΑΕ!

« Μὴ δελεασθῇς μὲ λόγους,
» οὔτε φόβου οὔτε πλάνης,
» μήπως, λέγω, τὰς προτέρας
» τοῦ προσώπου σου μαράνῃς
» ἀνθηρὰς δαφνομιρσύνας·
» μὴ τοὺς μαργαρίτας δώσῃς,
» εἰς τοὺς χοίρους, ἢ τοὺς κύνας ».

Α'.

Θὰ ἀντηχήσῃ ἄράγε ἡ βραγχνὴ καὶ ἀσθενὴς φωνή μου εἰς τὰ ὦτα τῆς γενναιόφρονος, ἀνεξαρτήτου, καὶ νοήμονος ἐκείνης τάξεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκω; Δὲν ἀποτείνομαι εἰς ἐκείνους οἵτινες προσδοκῶσι θέσεις παρὰ τοῦ σκηνώσαντος ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἐπικρατείας Ἡλία Ζερβοῦ, τοῦ φαεινοῦ τούτου ἀδάμαντος, ὅστις ἐφάνη ἐσχάτως εἰς δοκιμασίαν πρόστυχος ὕελος, κατὰ δὲ τὴν κοινὴν παροιμίαν, *καλὸς καλὸς ὁ χοῖρός μας κ' εὑρέθη χαμαιζάρης*. . . . Οὔτε εἰς τοὺς νέους ἐκείνους συμμάχους καὶ ὀπαδοὺς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

τῶν *δεκακαλπιτῶν* (1) μετὰ τῶν ὁποίων συνεδέθη ἀδιαῤῥήκτως ὁ μεγαλομάρτυς οὗτος τῆς Ἑπτανησιακῆς Ἀπελευθερώσεως, ὁ περιφρονήσας τοὺς ἀληθεῖς αὐτοῦ συναθλητὰς καὶ φίλους, ἐγκαταλείψας τὴν θέσιν του, ἐνδώσας εἰς τὰς προτροπὰς τῶν ἐστιγματισμένων ὀργάνων τῆς Ξενοκρατείας, καὶ διὰ τῆς λειποταξίας του ταύτης ἠμαύρωσε τὸ ἔνδοξον παρελθόν του, δεχθεὶς θέσιν κυφῆνος μένει ἰχθὺς ἄφωνος· ἐνῷ ἡ Πατρὶς αὐτοῦ τοσάκις τὸν ἐτίμησε διὰ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας της ἐν ταῖς ἄλλοτε Ἰονικαῖς βουλαῖς καὶ ἐσχάτως ὡς πληρεξούσιον εἰς τὴν δευτέραν ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνέλευσιν· αὐτὸς δὲ τὰ πάντα λακτίσας ὡς ἡ δάμαλις τὴν στάμνον μετὰ τοῦ γάλακτός της, οὕτω πῶς ἐλάκτισε τὸν λάτρην του Κεφαλληνιακὸν λαόν, περιεφρόνησε τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροοσωπίαν, προσκαλέσασαν αὐτὸν εἰς τὸ καθῆκόν του, διὰ τῆς περιβοήτου πρὸς αὐτὴν ἐπιστολῆς του, λέγων, ὅτι *δὲν θέλει νὰ γείνῃ συνένοχος τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως, ἥτις ἐκρήμνισε διὰ παντὸς τὸν θρόνον τοῦ ἀποβληθέντος Ὄθωνος*, καθὼς ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἰονίου βουλῆς κατέκρινε τὴν Ναυπλιακὴν Ἐπανάστασιν ὡς ξένην ὑποκίνησιν. Ὑψωθεὶς δὲ ἐπὶ τοσοῦτον παρὰ τοῦ Λαοῦ ἐκείνου, ὅστις τὸν ἐλάτρευε καὶ τὸν ἤθελε διερμηνέα τῶν φρονημάτων του καὶ ὑπερασπιστὴν τῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων του εἰς τὸ Πανελλήνιον Συνέδριον, προσέφερεν τῷ πατρίδι *ἐν πίνακι τὴν κεφαλήν του*, γινόμενος Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας,

(1) Δεκακαλπίτας ὠνόμασεν ὁ λαὸς τοὺς ἀποκλειστικῶς ὑπερψηφήσαντας τὸ 1852 τοὺς δέκα κυβερνητικοὺς ὑποψηφίους, καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός; Πρῶτος ὁ δώσας τὴν συμβουλὴν ταύτην καὶ ψηφίσας ὡς ἐρρέθη εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Λεξουρίου εἶναι, ὁ νῦν ἄκρατος Πατριώτης καὶ μέγας καὶ πολὺς Ἰωάννης Σκαλτσούνης· ὁ δὲ τότε ἔπαρχος Κ. Κόμης Καρούσος δὲν ἐπάτησε τὸν Νόμον ἀλλ' ἐψήφισεν ἀδιακρίτως καὶ τὰς 20 Κάλπας.

καὶ διὰ τῆς ἀσυγγνώστου ταύτης διαγωγῆς καὶ λειποταξίας του
διήρεσε τὸν Κεφαλληνιακὸν λαὸν εἰς δύο διαμαχόμενα στρατό-
πεδα, μιμούμενος κατὰ πάντα τὸν νῦν Ὑπουργὸν Κ. Λομβάρδον ἐπὶ
τῶν Ζακυνθίων σκηνῶν. Δὲν ἀποτείνομαι ἐπαναλαμβάνω εἰς τοὺς
ἀρνησιάρχους καὶ τυφλοὺς ὀπαδοὺς αὐτῶν, ἀποτείνομαι πρὸς τοὺς
ἀθῴους ἐκείνους πολίτας τῶν συντεχνιῶν καὶ ἐργατικῶν τάξεων,
οἵτινες δυνατὸν νὰ ἀπατήθησαν ἀπὸ τὴν γριφώδη γλῶσσαν τῆς
Πυθίας, ἥτις ἔβλεπε καὶ βλέπει τὰ πάντα σκοτεινά, ἐκτὸς τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσκήνωσε, συμβιβα-
ζόμενον μὲ τὴν ἑωσφορικὴν ἀλαζονίαν του. Οὐδὲν προσωπικὸν πά-
θος ἔχω μετὰ τοῦ Κ. τούτου, οὔτε τόσον ἀγνώμων εἶμαι νὰ λη-
σμονῶ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα θυσίας του!

Ποσάκις δὲν ἔκλαυσα διὰ τὰ ἐν Ἀντικυθήροις μαρτύριά του,
καὶ ἐπικαλοῦμαι εἰς τοῦτο τὴν μαρτυρίαν τῆς Συζύγου του. Ἡ ἀπὸ
πολλοῦ ὅμως ἀποχή του ἀπὸ τῶν κοινῶν, ἡ παρουσία του εἰς τὰς
Ἑσπερίδας τοῦ Ἄγγλου Τοποτηρητοῦ, μοὶ ἔδωκαν ὑπονοίας ὅτι
οὗτος ἀπεχαιρέτησε διαπαντὸς τὸν ῥιζοσπαστισμόν, καθήμενος
ἀδρανὴς καὶ ψωμιζόμενος παρ' ἐκείνων οἵτινες τὸν ἐδολιεύοντο
καὶ ἐπὶ τέλους τὸν κατέφερον νὰ ἀποπτύσῃ τὰς χαραχθείσας
διὰ τοῦ «*Φιλελευθέρου*» ἀρχάς του, ἐνῷ ἐδύνατο ἐντίμως νὰ
μετέρχηται τὴν ἐπιστήμην του, ὡς ἡμεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ συγκα-
ταστραφέντες ἀφήσαμεν πολλοὶ τὴν Πατρίδα μεταναστεύσαντες
ἐποριζόμεθα καὶ ποριζόμεθα διὰ τοῦ ἱδρῶτός μας τὰ πρὸς τὸ
ζῆν. Ἀλλ' αὐτὸς κεκλεισμένος εἰς τὸν οἶκόν του ἐπροφήτευε
κακά! Ὁ Λαὸς ὅμως νομίσας αὐτὸν ἄλλον Κυνκινάτον τὸν περιέ-
βαλε μὲ τὸν μανδύαν τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας του, ἀναδεί-
ξας αὐτὸν πρῶτον Πολίτην, αὐτὸς δὲ θερμανθεὶς διὰ τοῦ μανδύου
τούτου ἐδάγκασεν ὡς τὸν ὄφιν τοῦ μύθου τὸν εὐεργέτην του, κη-
ρύττων ἐν τοῖς κύκλοις ἄωρον τὴν Ἐπανάστασιν, καὶ τὴν Ἕνωσιν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐκ τούτων ὅλων ἐξάγεται συμπέρασμα, ὅτι ἡ φαινομενικὴ καὶ πεισματώδης ἐπιμονή του ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἦτο πάθος κατὰ τῆς πρὸ πολλοῦ ἐκπνευσάσης ψωραλέας Ἀρχοντικῆς Ἀριστοκρατείας, ἥτις τὸν ἐπεριφρόνησεν ἅμα ἐπανελθόντα *Δετόρον* ἐξ Ἰταλίας, ἀποκαλοῦσα αὐτὸν *Ἀρχοντοχωριάτην*. Ἐξάγεται πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἂν οἱ τότε ἐν τοῖς πράγμασιν τῆς πολιτείας Δέτσιμες τὸν ἐπεριποιοῦντο κατ' ὀλίγον, ἤθελε καταντήσει ἔτι μοχθηρότερος τῶν ἄλλων ὀργάνων τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας, μετὰ τῶν ὁποίων σήμερον συνηνώθη, προθύμων πάντοτε νὰ ὑπηρετήσωσι πᾶν σύστημα Κυβερνήσεως ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι.

Οἱ ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίζοντές με συμπολῖταί μου δὲν πρέπει νὰ παραξενευθῶσιν, οὐδ' αὐτὸς ὁ Κ. Ζερβὸς, ἂν ἐν τῇ ἀγανακτήσει μου ἐπιπίπτω διὰ τῆς ἀληθείας κατ' αὐτοῦ· διότι, ὡς καλῶς ἐνθυμοῦνται, πρῶτος ἐκήρυξα προδότην τῆς Πατρίδος διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου καὶ κατόπιν ἐμοῦ ἄλλων ἑκατὸν ἑπτὰ ὑπογραφῶν τεχνητῶν, αἵτινες κατεδίκασαν τὸν κακὴν κακῶς ἀποβιώσαντα Ἰωάννην Μεταξᾶν, τὸν ἠθικὸν ἐκεῖνον πατέρα καὶ εὐεργέτην μου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὁλόκληρον ἔζησα, ἠνδρώθην, καὶ κατὰ μικρὸν ἐξεπαιδεύθην ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἔμαθον τὰ κοινὰ αὐτὰ γράμματα, διὰ τῶν ὁποίων διατυπώνω τὰς ἰδέας μου· πρῶτος κατ' αὐτοῦ ἔῤῥιψα τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος, ἀκολουθῶν βῆμα πρὸς βῆμα τὰ ἴχνη καὶ τὴν πορείαν τοῦ ἄλλοτε *δημοκράτου* Κ. Ζερβοῦ. Τοιοῦτος ἦτο, εἶναι καὶ ἔσεται ὁ χαρακτήρ μου, διότι οὐδὲν πολυτιμότερον καὶ προσφιλέστερον δι' ἐμὲ ἢ ἡ Πατρὶς καὶ ἡ Ἐλευθερία !

Οὕτω πως προοιμιαζόμενος, ἐπαναλαμβάνω, καὶ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι τὸν Παντεπόπτην Θεὸν, ὅτι οὐδὲν προσωπικὸν πάθος μὲ κινεῖ κατὰ τοῦ Κ. Ζερβοῦ. Λυποῦμαι μάλιστα, ὡς λυπεῖται καὶ ἡ ὑγιὴς μερὶς τοῦ κοινοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ὅτι ἀντὶ

ἐπαινέτης καὶ ψάλτης τοῦ ἄλλοτε μάρτυρος, ἀναγκάζομαι σήμερον νὰ γίνω ἕνεκεν τῆς διαγωγῆς του κατήγορος, διότι οὔτε κἂν συνωμίλησα μετ' αὐτοῦ, ἀφότου οὗτος ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας. Αἴτιον δὲ τῆς ἀγανακτήσεώς μου εἶναι ὅτι καὶ πρὶν καὶ μετὰ τὴν Ἐθνικὴν τῆς Ἑπτανήσου ἀποκατάστασιν ἔδειξεν Ἑρμαφρόδητον χαρακτῆρα τὸ Εἴδωλον τοῦτο τοῦ Κεφαλληνιακοῦ Λαοῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου οὗτος ἀθύμησεν ἀπωλέσας τὸν φαινομενικὸν Κυβερνήτην τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους του, ὅπερ συντριβέντος οὕτω τοῦ πηδαλίου του πλέει ἀνερμάτιστον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων, ἑωσοῦ συντριβῇ. Ἀλλ' ἀπατᾶται ἀπάτην μεγάλην ὁ Κ. Ζερβός. Ὑπάρχουσιν ἄλλοι ϛρατιῶται τοῦ λόγου καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, συναθληταὶ καὶ σύγχρονοι αὐτοῦ, ἂν αὐτὸς ἀπέκαμεν ὑπὲρ Πατρίδος ἐργαζόμενος καὶ θέλει νὰ ἀναπαυθῇ ὑπὸ τὸ *εὐσκιόφυλλον* *καὶ ἀγλαόδραχμον* δένδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἂς ἡσυχάσῃ εἰς τὸ γηροκομεῖον τοῦτο ἐν ἀνέσει καὶ ἂς ἀφήσῃ ἄλλους τοὐλάχιστον νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸν Ῥιζοσπαστικὸν ἀγῶνα, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ οὗτος ἠγωνίσθη μὲν πλὴν ἀπαυδήσας, ἔκυψε, καὶ ἂς μὴν ἐπεμβαίνῃ εἰς ὑπόδειξιν καὶ ὑποστήριξιν ὑποψηφίων *Μπεπέδων* καὶ κωφαλάλων, ὅπως διατηρήσῃ πρὸς βλάβην τῆς Πατρίδος τὴν εὐκλεᾶ θέσιν τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας, τὴν ὁποίαν πρὸς αἶσχος τῆς ἰδιαιτέρας Πατρίδος ἐξελέξατο, ὡς *Τιμαλφῆ* λίθον τῶν πολλῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων του, καὶ ὅπως διὰ κωφαλάλου καὶ ἀβούλου βουλῆς ἀθωώσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Διαταγμάτων, Διαγγελμάτων καὶ τῆς Σπατάλης. Ἡμεῖς δὲ, ὦ Συμπολῖται, ἂς ἐξακολουθήσωμεν τὴν πρώτην πορείαν τοῦ Κ. Ζερβοῦ, χωρὶς ποσῶς νὰ ἐξετάσωμεν ἂν οὗτος ἢ ἐκ πείσματος ἢ ἐξ αἰσθήματος διὰ τὴν Πατρίδα ὑπέφερε, καὶ ἂς [illegible] τῆς ἡμέρας ζήτημα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Β΄.

Συμπολῖται!

Ἀποτεινόμενος λοιπὸν εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκω, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εἴπω τὴν ταπεινὴν γνώμην μου, καὶ ζητῶ συγγνώμην διὰ τὸ ὁποῖον λαμβάνω θάῤῥος πρὸς ὑμᾶς, καθότι καὶ νοήμονες εἶσθε καὶ φιλοπατρίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔχετε. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπῆρξα μάρτυς αὐτόπτης καὶ αὐτήκοος, οὐχὶ μόνον ἐγώ, —καὶ εἰς τοῦτο ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τῶν ἐνταῦθα ἐργατικῶν Κεφαλλήνων καὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας— περὶ τῆς αἰσχρᾶς διαγωγῆς τῶν προσφυῶς ὑπὸ τοῦ Κ. Γ. Ἰακωβάτου ὀνομασθέντων *Μπεμπέδων* ἐν τῇ Συνελεύσει· καὶ ἐπειδὴ τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔρχονται σήμερον πάλιν *αὐτόκλητοι πατριῶται* νὰ ἁρπάξωσι τὰς ψήφους σας καὶ δι' αὐτῶν ν' ἀναδειχθῶσι βουλευταί, κρίνω καθῆκόν μου καί τοι ὁ μικρότερος μεταξὺ τῶν πολιτῶν νὰ σᾶς εἴπω τὴν περὶ αὐτῶν ταπεινὴν γνώμην μου, διαδηλῶν συνάμα ὅτι οὐδὲν προσωπικὸν πάθος κινεῖ τὸν ἀσθενῆ μου κάλαμον κατ' αὐτῶν, εἰμὴ μόνον ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατ' αὐτῶν ἀγανάκτησις τὴν ὁποίαν καὶ ἐγὼ συμμερίζομαι, διότι ἀτίμασαν διὰ τῆς διαγωγῆς των τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν Πατρίδα, καὶ οὐκ ὀλίγον ἔβλαψαν τὰ κοινὰ τῶν δύο ἀδελφῶν λαῶν συμφέροντα. Ὡς ἐκ τούτου λοιπὸν πᾶς πολίτης δικαιοῦται νὰ ἐξελέγχῃ τὸν πολιτικὸν αὐτῶν βίον, ἄνευ τινὸς ἀνασκοπῆς, καὶ ἰδοὺ προβαίνω κατὰ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις εἰς τοῦτο.

Ἀποκτήσαντες χάριτι θείᾳ, κατόπιν τόσων πολυετῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων τὸ φυσικὸν καὶ πολύτιμον δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως, γενόμενοι πολῖται, ἐνῷ ἄλλοτε ἀπάτριδες ὡς *Φελάχοι* καὶ *Παρίαι* ἐκύπταμεν δουλικὸν αὐχένα εἰς τὰς ὀρέξεις τῶν τυφλῶν ὀργάνων τῆς Ἀγγλικῆς Προστασίας, ἐτρέχαμεν ὡς καλῶς ἐνθυμεῖ-

σθε εἰς τὰ διάφορα τῶν ἐξοχῶν διαμερίσματα, κατὰ τὰς
πρώτας περιωρισμένας ἐκλογάς, κατὰ τὸ 1850, ὅπως φωτίζωμεν
τοὺς ἁπλοῦς χωρικοὺς ἵνα ἐκλέξωσιν ἄνδρας τῆς ἐμπιστοσύνης
μας, διὰ τὴν πρώτην ἐλευθέραν Βουλήν· καὶ χάριτι θείᾳ ἐπετύ-
χαμεν τοῦ ποθουμένου, φθάσαντες εἰς τὸ αἴσιον ἀποτέλεσμα τῆς
ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως. Πλὴν τί λέγω; κατ' ὄνομα μό-
νον ἠνώθημεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας ἐλευθέρων Ἑλλήνων, διότι
οἱ ἐχθροὶ παντὸς προοδευτικοῦ καὶ ἐλευθέρου συστήματος διὰ
νόθου καὶ πλαστῆς προσχεδιασθείσης πλειονοψηφίας ἐματαίωσαν
τὸν σκοπὸν τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως, ἥτις ἀναμφιβόλως
ἠργάσθη ἀνενδότως ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως καὶ ἐπετάχυνε τὴν ἀπαλλα-
γὴν ἡμῶν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ λέοντος τῆς γηραιᾶς Ἀλβιώνης!
Ὅθεν οὐδὲν ἄλλο ἐπετύχαμεν, εἰμὴ μόνον νὰ ἀλλάξωμεν προστα-
σίαν καὶ νὰ μείνωμεν δοῦλοι ὀλίγων *Ἀρχοντίσκων*, οἵτινες προ-
σπαθοῦσι νὰ μᾶς ἀποκαταστήσωσι πάλιν δούλους καὶ τὴν ὡραίαν
ἡμῶν πατρίδα αἰώνιον αὐτῶν *τιμάριον*. Ἀπὸ σᾶς λοιπὸν ἐξαρ-
τᾶται κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς νὰ ἀποδείξητε ὅτι εἴμεθα
ἄξιοι καλλιτέρας τύχης καὶ τοῦτο γίνεται, ὅταν ψηφίσητε τοὺς
εἰλικρινεῖς καὶ δεδοκιμασμένους ἐκείνους ἄνδρας καὶ τοὺς ὁμόφρο-
νας αὐτῶν, τοὺς ἄνδρας λέγω ἐκείνους, οἵτινες ἐδοκιμάσθησαν
ὡς τὸν χρυσὸν ἐν πυρί, τὸν ἀκηλίδωτον Μομφεῤῥάτον, τὸν μάρ-
τυρα τοῦτον τῆς Ἐρικούσης, ὅστις οὐδέν ποτε ἀπήτησεν ἀπὸ τὴν
Πατρίδα, διότι συλλογίζεται ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν, εἰμὴ τὸ
πρὸς αὐτὴν χρέος του· ; θέλετε ἄραγε διστάσει νὰ ψηφίσητε τοὺς
ὁμόφρονας αὐτοῦ, ὅσους προτείνει τὸ δημοτικὸν Κατάστημα; δὲν
τὸ πιστεύω! Πιστεύω μάλιστα ὅτι θέλει σᾶς κυριεύσει συναί-
σθησις, διερχομένους τὰς κάλπας των καὶ νὰ μὴν τοὺς ὑπερψη-
φίσετε! Οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ ὑποψήφιοι δὲν φέρουσι τὰ περγα-
μηνὰ τῆς εὐγενείας, τῶν *προνομιούχων* ἀρχοντικῶν λεγομένων

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

οἰκογενειῶν, οὔτε φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν χρήματα ὅπως διαφθείρωσι τοὺς μὴ ἔχοντας ἀκέραιον χαρακτῆρα! Ἄφετε τοὺς ἐστιγματισμένους *δεκακαλπίτας Σκαλτζουνιανοὺς καὶ τοὺς Ἀρνησιάρχους* συμμάχους αὐτῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς καταχθονίους τοῦ πρώην *Ὑψηλοτάτου Κόμητος Καρούσου* νὰ πράττωσι τὰ τοιοῦτα, διότι οὐδὲν κοινὸν σεῖς ἔχετε μετ' αὐτῶν καὶ ἂς φωνασκῶσιν οἱ συκοφάνται καὶ ὑποβολεῖς αὐτῶν κατὰ τοῦ Μομφεῤῥάτου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν, *ὅτι ἀπόκρυφος καὶ μυστικὴ συμμαχία ὑπάρχει μετὰ τῶν σφαγέων τοῦ Κεφαλληνιακοῦ λαοῦ!* Ταῦτα λέγω ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Κραναίας, καθότι πᾶσα περαιτέρω σύστασις ἐξασθενεῖ τὴν ἀξίαν τῶν ὑποψηφίων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους προτείνει τὸ Κέντρον τῶν προοδευτικῶν ἰδεῶν, τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, τὸ ὁποῖον ἀείποτε ἐσυμβούλευσε τὸν Λαὸν εἰλικρινῶς πρὸς τὰ ἀληθῆ τῆς Πατρίδος συμφέροντα, καθὼς καὶ εἰς ἄλλας σπουδαίας τῆς Πατρίδος περιστάσεις, ἐξ ὧν καὶ ἡ παροῦσα εἶναι ἔτι μᾶλλον σπουδαιοτέρα· καθότι ἡ ἐκλεχθησομένη βουλὴ πρόκειται νὰ δικάσῃ καὶ καταδικάσῃ τοὺς *ἀνευθύνους ξένους*, οἵτινες κατὰ κακὴν τῆς Πατρίδος μοῖραν ἀφίχθησαν ἐνταῦθα καὶ διέπουσιν ἀνευθύνως κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ τῆς πολιτείας εἰς τὸ πεῖσμα ὅλου τοῦ Ἔθνους, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ νευρόσπαστα αὐτῶν καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ῥυθμίσῃ βασίμως τὰ ἐθνικὰ ἐν γένει συμφέροντα. Καὶ ταῦτα καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑποψηφίους τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος·

Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα τὰ προσόντα καὶ τὴν ποιότητα τῶν ὑποψηφίων καὶ ὑποστηρικτῶν μιᾶς ἑκάστης τῶν φατριῶν ἐκείνων, αἵτινες ὡς ἔγγιστα εἶναι τῆς αὐτῆς ζύμης, καὶ ἂς τοὺς κρίνωμεν ἐκ τῶν προηγουμένων αὐτῶν, κατὰ πόσον δύνανται οὗτοι νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν πατρίδα σύμφωνα μὲ τὰς ἐθνικὰς ἀπαιτήσεις καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προόδου τῆς ἐποχῆς. Οἱ ὑποστηρικταὶ τῶν

κατόπιν ἐξελεγχθησομένων ὑποψηφίων εἶναι οἱ ἀείποτε διῶκται καὶ σφαγεῖς τοῦ Λαοῦ! ; Τί θὰ περιμείνωμεν ἀπὸ τὴν αὐτοῦ *Ὑψηλότητα τὸν Κόμητα Καροῦσον; Σπαρτσίνες νὰ μᾶς πνίξῃ!* ; Τί δὲ ἀπὸ τὸν κρατοῦντα τὴν φλογίνην ῥομφαίαν διευθυντὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ οἰκονομολόγον Σκαλτσούνην, τὸν σύμμαχον τούτον τῶν *ἀρνισιάρχων* μελῶν τοῦ Καταστήματος ὁ «Φιλελεύθερος;» Ἀλύσεις! Ἀμφότεροι ἐρίζουσι διὰ τὸ *πάπλωμα.* ; Δὲν εἶναι ἆράγε οἱ δύο κορυφαῖοι οὗτοι οἱ περιβόητοι ἐφευρεταὶ τῆς *Δεκακαλπίας*, τῆς ἀφησάσης ἐποχὴν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἑπτανησιακῆς ἱστορίας, καὶ οἱ ὑπομνηματογράφοι καὶ εὐχαριστηριογράφοι τῶν κατὰ καιροὺς Ἁρμοστῶν, ἐνῷ ἄλλοτε σύμμαχοι ἀντιστρατευόμενοι κατὰ τοῦ Λαοῦ διηρέθησαν, μὴ συμφωνήσαντες εἰς τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων; Αὐτὸ τοῦτο θέλει ἀκολουθήσει εἰς τὸ μέλλον καὶ μετὰ τῶν *ἀρνισιάρχων* ὀπαδῶν τοῦ καταστήματος «ὁ *Φιλελεύθερος*», ἐνῷ ἡ τοῦ ἀληθῶς Δημοτικοῦ Καταστήματος δὲν ἀπαιτοῦν δημοσίας ὑπαλλήλων θέσεις. Παράδοξος τῷόντι ἡ προθυμία τῶν κυρίων τούτων νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν Πατρίδα. Τὸν κύριον *Κόμητα Καροῦσον* τὸν γνωρίζομεν ἀνέκαθεν ὡς ἀριστοκρατικὸν καὶ σφαγέα τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ καὶ αἰσχρὸν ὄργανον τοῦ ξένου. Ὡς τοιοῦτον ἐγνωρίζομεν ἄλλοτε καὶ τὸν Κ. Σκαλτσούνην· ἀλλ' ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! διὰ μιᾶς περιεβλήθη ὁ τελευταῖος οὗτος τὴν στολὴν τοῦ ἀκράτου Πατριώτου καὶ ταύτην ἐνέδυσεν αὐτὸν ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ζερβὸς, συγχωρήσας αὐτῷ πᾶν πολιτικὸν παράπτωμα καὶ ἀφήσας αὐτὸν διάδοχόν του ὅπως διευθύνῃ τὰ κοινὰ τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν Πατρίδος!

Δυνάμεθα ἆράγε νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ ἀείποτε ἄσπονδοι ἐχθροὶ παντὸς ἐθνικοῦ καὶ προοδευτικοῦ στοιχείου, εἰς τῶν ὁποίων τὰ νῶτα ἀναγινώσκομεν πινακίδας περιεχούσας μεγάλοις γράμμασι τὴν ἀτιμωτικὴν ἱστορίαν των, εἰς δὲ τὰ μέτωπά των φέρου-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

σι τὸ ἀνεξίτηλον στίγμα τοῦ *Δεκακαλπίτου* μετεμφιέσθησαν σήμερον προσποιούμενοι τὸν *ἄκρατον πατριώτην*, ὅπως μᾶς ἀπατήσωσι καὶ μᾶς δεσμεύσωσιν ἀποκαθιστῶντες ἡμᾶς Εἵλωτας; Οἱ προσωπιδοφόροι οὗτοι διὰ τῆς φαρισαϊκῆς ὑποκρισίας των ὅπως ἀπατήσωσι τοὺς ἁπλουστέρους φέρουσιν εἰς τὰ χείλη τὰ ἐπίθετα τῶν *συντηρητικῶν* καὶ τῶν *ἀνθρώπων τῆς τάξεως*, κρυπτόμενοι *Βασιλικοί*, ὡς ἂν ἡμεῖς οἱ ἀντίπαλοι αὐτῶν νὰ ἤμεθα οἱ ἀνατροπεῖς τῶν καθεςώτων καὶ οἱ μοχλοὶ τῆς πολυκεφάλου Ὕδρας, τῆς ἀναρχίας καὶ ὡς ἂν ἐν τῇ ἀταξίᾳ εὑρίσκομεν τὸ συμφέρον μας. Ἀναιδεῖς ψεῦσται καὶ κακόβουλοι! Ἡμεῖς θέλομεν τὴν τάξιν καὶ ἡ τάξις ἔγκειται εἰς τὴν αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ νόμου καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ διὰ τῆς δικαιοσύνης, ἀδιακρίτως. Ὁ νόμος, καθ᾽ἡμᾶς, εἶναι βασιλεὺς καὶ δὲν ἀναγνωρίζομεν οὐδένα ἀνώτερον τοῦ νόμου, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι. Σεῖς δὲ, φενακίζοντες τὸν Λαὸν μᾶς κηρύττετε *δημαγωγοὺς καὶ ἀντιβασιλικοὺς καὶ πρὸς ἐμπαιγμὸν ἀβρακώτους δημοκράτας*. Ναί! Εἴμεθα καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν τὰ προηγούμενά μας, σεβόμενοι συνάμα τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ Ἔθνους. Δὲν γινόμεθα *Κοκόροι τῆς Ἰπαπαντῆς* καὶ *Διπρόσωπα Σκαλτσουνόξυλα* (1) κατὰ τὸ εὐφυὲς

ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΤ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΟΥ
1927

(1) Εἰς Ἀργοστόλιον εἰς τὸ τῆς Ὑπαπαντῆς Κωδονοστάσιον ὑπάρχει ἐκ σιδηροῦ ἐλάσματος ἀνεμοδείκτης, εἰς σχῆμα πετεινοῦ περιστρεφομένου κατὰ τὸν καιρόν. Τὰ δὲ δυπρόσωπα Σκαλτσουνόξυλα εἶναι ἀργυραῖ ἠλακάται (Βαμβακόροκες) αἵτινες εἰς σχῆμα ὄφεως σχηματισμέναι, ἔχουσι δύο πρόσωπα καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς κεφαλῆς ὀπὴν, ὅπου εἰσέρχεται μακρὰ βελώνη· θέτουσιν αὐτὰς αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῆς ὀσφύος καὶ πλέκωσι κνημίδας καὶ ἄλλα. Τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο ἔδιδεν ὁ φίλος μου Λυβαθινόπουλος εἰς ὅσους εἰσήρχοντο εἰς τὸν ῥιζοσπαστισμὸν, νομίζοντες ὅτι οὗτος διαθέτει θέσεις καὶ ἐπαγγέλματα, ἅμα δὲ ἔβλεπον ὅτι ἀντὶ θέσεων οὗτος διέθετε μαρτύρια, τὰ ἐ γ ύ ρ ι ζ ο ν. Ἰδοὺ πόθεν ἐπήγασεν ὁ Κ ό κ ο ρ ο ς τῆς Π α π α ν τ ῆ ς κ α ὶ τ ὰ δ ι π ρ ό σ ω π α Σ κ α λ τ σ ο υ ν ό ξ υ λ α.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ